

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/166/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2125011445
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:2125011445.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.08.2025, č.k. 35PP/35/2025-47, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., zamietla.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozhodol nasledovne:

Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, § 66 ods. 2 Trestného zákona sa návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/50/2022, zo dňa 30.03.2023, zamietla.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený sťažnosť, ktorú odôvodnil cestou obhajcu podaním zo dňa 18.08.2025, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

2.1. V trestnej veci odsúdeného A. B., ktorý si prostredníctvom svojho obhajcu podal návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí napadnutým uznesením tak, že návrh odsúdeného zamietol s poukazom na § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Proti predmetnému uzneseniu podáva v zákonnej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odsúdený sťažnosť. Počas dokazovania bolo do spisu zabezpečené hodnotenie riaditeľa ústavu, ako aj odporúčanie ústavu na prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Naopak súd sa zamerlal len na negatívne hodnotenie odsúdeného, z ktorého má vyvstávať pochybnosť o polepšení sa odsúdeného a schopnosť vedenia riadneho života odsúdeného po prepustení z výkonu trestu a to najmä v spojitosti s charakterom trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa názoru obhajoby prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil aj rizikové faktory odsúdeného, keď resocializačná prognóza odsúdeného vykazuje splnenie podmienok k jeho podmiennečnému prepusteniu, nakoľko táto je od roka 2024 priaznivá na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Odsúdený bol v minulosti viac krát súdne trestaný za totožnú trestnú činnosť. Z uvedeného je podľa názoru súdu zrejmé, že opakované odsúdenia a pobyt vo väzení však na správaní odsúdeného nezaznamenali žiadúci vplyv a nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia života riadneho občana. Pri posudzovaní splnenia podmienok na jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (posúdenie predpokladu vedenia riadneho života v budúcnosti) neprihľadli na iné skutočnosti ako na jeho trestnú minulosť a život pred odsúdením, čo je v rozpore s § 66 ods. 1 Trestného zákona. Predmetným prístupom v konečnom dôsledku vytvárajú prísnejšiu právnu úpravu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody pre recidivistov

a možnosť jeho prepustenia je v podstate vylúčená a popísané skutočnosti sú aj v rozpore so zásadou ne bis in idem. Pri hodnotení splnenia podmienok je potrebné prihliadať na aktuálne poznatky o osobe odsúdeného (osobnosť, správanie vo výkone trestu odňatia slobody, možnosť nápravy), ako aj na prostredie, v ktorom sa ocitne po prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (vrátane záruk občianskeho združenia) pri zvážení podrobenia sa prípadným ďalším opatreniam v skúšobnej dobe. K prvostupňovým súdom tvrdenej mimoriadnej závažnosti naposledy spáchanej trestnej činnosti odsúdený poukazuje na to, že účelom zákonodarcu nebolo vylúčiť možnosť podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody pre určitú skupinu odsúdených, resp. určité druhy trestných činov (nevie, akým ďalším spôsobom by v jeho prípade bolo možné osvedčiť splnenie všetkých podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody). Keďže všeobecné súdy dospeli k záveru o jeho podmienenom neprepustení „len“ na základe jeho trestnej minulosti, napadnuté uznesenie je v tejto časti formalistické a nie je riadne, presvedčivo a logicky odôvodnené.

2.2. Na základe vyššie uvedených skutočností odsúdený navrhuje, aby Krajský súd v Trnave (ďalej len „sťažnostný súd v príslušnom gramatickom tvare) podľa § 194 odsek 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil a rozhodol vo veci sám tak, že vyhovie návrhu odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

3. Voči predmetnému uzneseniu podal sťažnosť aj sám odsúdený, pričom tento uvedený doplnil sériou viacerých podaní.

3.1. Odsúdený vo svojom podaní zo dňa 29.10.2025 uviedol nasledovné (skrátene): Odsúdený má za to, že o jeho podaní bolo rozhodnuté nezákonným spôsobom a pri rozhodovaní došlo k mareniu spravodlivosti, Vzhľadom k tomu, bola jeho žiadosť nedôvodná zamietnutá bez vyrozumenia. Odsúdený opakovane žiadal o doručenie napadnutého uznesenia, ktoré v tom čase ešte nebolo doručené, pričom vyjadruje podozrenie o nedostatky nestrannosti konajúcich súdov a porušení jeho ľudských práv.

3.2. Odsúdený vo svojom podaní zo dňa 17.09.2025 uviedol nasledovné (skrátene): Odsúdený namietá spôsob rozhodovania o žiadosti o podmienené prepustenie prvostupňovým súdom dňa 15.08.2025. Podľa názoru odsúdeného je rozhodnutie nespravodlivé, zaujaté a prijaté v úmysle poškodiť odsúdeného. Odsúdenému mala byť vyčítaná trestná minulosť, aj právoplatné zahľadené odsúdenia, vzhľadom na rozhodnutie Okresného súdu Galanta, spisová značka 9Nt/1/2021 zo dňa 02.04.2021. Odsúdený má za to, že bol očierňovaný aj za skutky, ktoré nespáchal. Riaditeľom ÚVTOS bol odporučený na prepustenie s dohľadom. Bol odsúdený na trest 7 rokov za 24 podvodných konaní so škodou asi 5000,- eur, z toho vykonal viac ako 5 rokov. Bol odsúdený Okresným súdom Galanta na nepodmienený trest odňatia slobody 8 rokov za 12 skutkov vo forme čiastkových útokov, pričom v každom jednom prípade, mala byť škoda menšia ako 600 eur, pričom nešlo o násilné konanie a ani o konanie so zbraňou. Vzhľad na uvedené bol tento trestný čin posudzovaný ako zločin. Po odvolaní mu bol uložený miernejší trest ale nie v trestnej sadzbe, ktorú zákon ustanovuje (6 rokov a 6 mesiacov). Preto má za to, že Krajským súdom v Trnave boli porušené jeho práva. Odsúdený má zabezpečené trvalé bydlisko na adrese D. XXX/XX, E.. Odsúdený dodáva, že trpí na smrteľné ochorenie - na rakovinu a HIV. Ak by sťažnostný súd vyhovel žiadosti odsúdeného a tohto podmienené prepustil, mal by možnosť navštevovať špecialistu aj bez doprovodu príslušníkov ZVJS. Odsúdený má za to, že spĺňa podmienky a tieto pri jeho osobe nevideli iba zaujatý sudca a zaujatý prokurátor. Navyše pobyt vo výkone trestu odňatia slobody prináša ťažkosti aj štátu, nakoľko v prípade jeho pobytu na slobode by si tento vybavil invalidný dôchodok a vo zvyšku by mu pomohla najbližšia rodina, nebol by teda záťažou pre štát. Sľubuje, že povedie riadny a bezúhonný život na slobode.

3.3. Odsúdený vo svojom podaní zo dňa 18.11.2025 uviedol nasledovné (skrátene) : Odsúdeným vo svojom podaní opakuje svoje presvedčenie o nezákonnosti napadnutého uznesenia a jeho zaujatom charaktere. Taktiež opakuje poukaz na zahľadenie starších odsúdení a zdôrazňuje procesné pochybenie vyhlásením rozsudku Okresného súdu Galanta, spisová značka 17T/14/2021, pričom sťažnostný (odvolací) súd mu dal za pravdu len sčasti - vid' rozsudok, spisová značka 3To/55/2021, ktorým mu bol pôvodne uložený trest zmiernený iba o 1 rok. Dôvodom pre tento postup bola ignorácia zahľadenia skorších odsúdení Okresným súdom Galanta, pričom rovnakú skutočnosť vytýka aj napadnutému uzneseniu prvostupňového súdu zo 15.08.2025 pri rozhodovaní o žiadosti o jeho podmienenom prepustí, ktorá mu bola napadnutým uznesením zamietnutá samosudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom. Odsúdený poukazuje na ustanovenie § 93 ods. 1 zákona o Ústavnom súde SR a žiada o nestranné a spravodlivé rozhodnutie o podanej sťažnosti.

- Odsúdený vo svojich podaniach postúpených súdom cestou Krajskej prokuratúry v Trnave dňa 27.01.2026 (pričom išlo o postúpenia podaní odsúdeného z dní 23.12.2025, 22.12.2025, 13.01.2026 a 20.01.2026) uviedol nasledovné (skrátene, okrem už skôr uvedeného) : Odsúdený namietá zaujatosť sudcu prvostupňového súdu a prokurátora, prítomného na verejnom zasadnutí v jeho trestnej veci dňa

15.08.2025 a má za to, že dôvodom pre ich postup bol fakt, že im nebol poskytnutý úplatok v minimálnej výške 10.000,- €. Odsúdená namieta, že prvostupňový súd sám rozhodoval a jeho námietke zaujatosti a zmaril mu právo na spravodlivý proces. Odsúdený namietol zaujatosť sudcov prvostupňového aj odvolacieho (sťažnostného) súdu z dôvodu predchádzajúceho odsúdenia jeho osoby, ktorého spravnosť namieta.

4. Okrem uvedených podaní adresoval odsúdený prvostupňovému súdu aj ďalšie podania, konkrétne dňa 18.08.2025 a 09.09.2025, ktoré boli podľa obsahu vyhodnotené ako sťažnosti voči postupu samosudcu prvostupňového súdu a boli adresované vedeniu prvostupňového súdu, pričom obsahom týchto bolo tiež opakovanie právnej argumentácie uvedenej vyššie.

5. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) spravnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

6. Sťažnostný súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal spravnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj spravnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

7. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

8. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Takémuto návrhu nevyhovel, nakoľko konštatoval splnenie iba (prvej) formálnej podmienky, avšak nie aj materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

9. V odôvodnení prvostupňový súd uviedol, že z dikcie citovaných ustanovení vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienené prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody za súčasného splnenia 3 podmienok: (i) vykonanie zákonom stanovenej doby uloženého trestu; (ii) odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukazuje polepšenie; (iii) od odsúdeného možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienené prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život. Podmienené prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienenom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienenom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel. Pritom platí, že ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmienenom prepustení viedol riadny život. Rozhodnutie o podmienenom prepustení je fakultatívnej povahy, čo znamená, že naň neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Urtos/1/2019). Súd v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku vyhodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, a dospel k nasledovným záverom.

10. Prvá zákonná (formálna) podmienka podľa názoru prvostupňového súdu splnená je. Odsúdený vykonal potrebnú časť trestu odňatia slobody. Ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti odsúdeného je táto podmienka splnená. Druhá zákonná podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru prvostupňového súdu nie je splnená. Súd v tejto súvislosti skúmal, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho súd vyhodnocuje najmä závažnosť a povahu trestného činu, ktorého sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody. V kontexte ustálenia prvej materiálnej podmienky polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie

trestnej činnosti, rozpozná a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti. Súdy sa pri hodnotení prvej materiálnej podmienky zaoberajú aj otázkou, či pozitívne chovanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, alebo je len prispôbením sa v snahe vytvoriť pozitívny obraz o svojej osobe, bez toho, aby došlo aj k skutočnej zmene tých aspektov, ktoré boli príčinou protiprávneho konania. Súd ďalej zdôrazňuje, že prvá materiálna podmienka by mala byť splnená aj v kontexte toho, či odsúdený počas výkonu trestu tiež získava zručnosti, vedomosti a schopnosti, ktoré by mu umožnili predchádzať páchaniu trestnej činnosti a náhľad na svoju trestnú minulosť. Podľa názoru prvostupňového súdu v prípade odsúdeného jeho celkové a úplné polepšenie po komplexnom zhodnotení pozitívnych a negatívnych poznatkov o jeho správaní nenastalo. Z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni. Odsúdený sa od nástupu do výkonu trestu opakovane dopustil nevhodného správania sa voči príslušníkom zboru a pedagogickému personálu. Nešlo pritom o jednorázové vybočenie, ktoré by sa už neopakovalo, ale o opakované porušovanie zásad slušného správania sa, napriek predchádzajúcemu upozorneniu a usmerneniu zo strany personálu. V jednom prípade bol dokonca aj v súvislosti s daným správaním disciplinárne potrestaný najprísnejším disciplinárnym trestom. Prvýkrát sa takého to konania dopustil už vo výkone väzby a opakovane aj počas výkonu trestu v ústave v Želiezovciach a v ústave v Hrnčiarovciach nad Parnou. Kritérium polepšenia sa odsúdený nepreukázal ani tým, že by počas doterajšieho výkonu trestu bol opakovane disciplinárne odmenený. Súd poukazuje aj na to, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu od 14.09.2021 získal len jednu disciplinárnu odmenu - a to pochvalu za výsledky pri plnení činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti. Ide však o veľmi nízky počet disciplinárnych odmien za tak dlhú dobu výkonu trestu. Prítom platí, že odsúdený by mal získať počas výkonu trestu aspoň jednu disciplinárnu odmenu a v prípade dlhšieho výkonu trestu aspoň jednu disciplinárnu odmenu ročne. Z uvedeného vyplýva, že odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu z jeho strany po akýchkoľvek dostupných aktivitách vo výkone trestu, ktoré by nasvedčovali jeho polepšenie sa a prevažne len dodržiava podmienky výkonu trestu, čo je ale jeho elementárna povinnosť. Je možné preto konštatovať, že jeho správanie je prispôbením sa režimu v ústave a nevybočuje z rámca správania ostatných odsúdených vo výkone trestu. Súd pripomína, že aj keď odsúdený nemôže byť zo zdravotných dôvodov pracovne zaradený, disciplinárne odmeny je možné získať aj za iné aktivity, ako len za plnenie pracovných povinností, napríklad aj za plnenie programu zaobchádzania. Ani v tejto oblasti odsúdený nevyvinul dostatočnú aktivitu na to, aby príslušníci a pedagógovia reagovali kladne na jeho osobnostný rozvoj prípadným udelením disciplinárnej odmeny. Súd svoju pozornosť ale nezameral len na to, koľko a akých disciplinárnych odmien odsúdený získal, ale či iné aspekty jeho správania sa, by mohli nasvedčovať polepšeniu sa odsúdeného vo výkone trestu. Pozitívne súd vyhodnotil to, že jeho správanie sa v poslednom období stabilizovalo a nie sú zaznamenané už ďalšie negatívne poznatky. Za pozitívny aspekt je možné považovať aj to, že odsúdený od 17.06.2025 vykonáva funkciu vedúceho izby, s čím sú nepochybne spojené povinnosti a zodpovednosť. Rovnako za pozitívnu skutočnosť súd považuje účasť odsúdeného na zmysluplných voľnočasových aktivitách organizovaných ústavom. Na druhej strane je ale potrebné odsúdenému vytknúť to, že počas doterajšieho výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz alebo iné formy vzdelávania. Odsúdený síce v minulosti mimo ústavu absolvovala kurz kuchár -mäsiar, ale pracovne sa v tomto odbore živil len brigádnicke, pričom naposledy nepracoval v odbore. Zrejme aj nedostatky vo vzdelaní a nedostatočné pracovné skúsenosti boli dôvodom nedostatočných príjmov, ktoré následne kompenzoval trestnou činnosťou, keďže v súčasnosti vykonáva trest za pokračovací zločin podvodu, ktorého sa dopustil dvanástimi čiastkovými útokmi a aj v minulosti sa dopustil majetkovej trestnej činnosti. Je tak nepochybné, že odsúdený počas doterajšieho niekoľkoročného výkonu trestu nevyužil možnosti a príležitosti, ktoré by mu po výkone trestu uľahčili zaradenie sa do riadneho života, okrem iného aj tým, že by prípadne získal takú pracovnú kvalifikáciu, ktorá by mu umožnila riadne sa zamestnať s príjmom postačujúcim na úhradu jeho životných nákladov. Zhrnúc uvedené, odsúdený doposiaľ za doterajší výkon trestu nepreukázal kontinuálnu zvýšenú snahu po náprave, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a v súčasnosti už prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Je možné pozorovať prvé náznaky procesu polepšenia v nedávnej dobe, čo ale nie je postačujúce na to, aby súd mohol konštatovať, že táto zákonná podmienka je v súčasnosti už splnená. V neposlednom rade o miere polepšenia nasvedčuje aj hodnotenie plnenia programu zaobchádzania, z ktorého vyplýva, že odsúdený tento plní v súčasnosti len čiastočne. Súhrne je tak možné uviesť, že aj napriek čiastkovým pozitívnym poznatkom, prevažovali poznatky, ktoré nepreukazujú, že odsúdený sa počas doterajšieho výkonu trestu už polepšil v tej miere a intenzite, ktorá by korešpondovala zákonnej požiadavke.

11. Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru prvostupňového súdu splnená taktiež nie je. Súd pri skúmaní splnenia tejto podmienky objasňuje, skúma, komplexnejšie posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostrediu, v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa mohol odsúdený domáhať ihneď, ako sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. V zmysle odborných názorov „zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.“ (ŠÁMAL, P. a kol. Trestní zákonník I. § 1 až 139. Komentář. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 952). Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku v zmysle ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona a síce, že je od odsúdeného možné dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ani túto podmienku súd nepovažuje za splnenú. Ak u odsúdeného nenastalo v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody riadne a preukázateľné polepšenie, tak nemožno dospieť k záveru o splnení druhej materiálnej podmienky, nakoľko polepšenie odsúdeného je esenciálnou zložkou vyvodenia predpokladu, či odsúdený bude schopný viesť po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody riadny život. Od odsúdeného teda nemožno dôvodne očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti, pokiaľ nemožno konštatovať jeho polepšenie sa už počas výkonu trestu. Odsúdený v súčasnosti vykonáva nepodmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov za pokračovací zločin podvodu. Doposiaľ bol z trestnej činnosti uznaný za vinného 18 krát. V jeho trestnej minulosti je zastúpená trestná činnosť majetkového charakteru (opakované krádeže), násilného charakteru (lúpež), ale aj trestná činnosť na úseku marenia výkonu úradného rozhodnutia. Z trestnej minulosti odsúdeného vyplýva, že mu boli opakovane ukladané podmiennečne odložené tresty odňatia slobody. Výkon trestu musel byť odsúdenému ale opakovane nariadený, nakoľko odsúdený ani v týchto prípadoch nevedol riadny život. Dokonca bol už v minulosti podmiennečne prepustený, napriek tomu sa trestnej činnosti naďalej opakovane dopúšťal. So stupňujúcou sa závažnosťou a početnosťou trestnej činnosti, súdy pristúpili k ukladaniu nepodmiennečného trestu odňatia slobody a to tým, že mu boli opakovane uložené či už niekoľko mesačné tresty odňatia slobody a vo viacerých prípadoch aj v trvaní niekoľkých rokov. Skúsenosti s jeho predchádzajúcim spôsobom života, najmä opakované páchanie trestnej činnosti, a napriek skôr uloženému podmiennečnému ako aj nepodmiennečnému trestu odňatia slobody, podmiennečnému prepusteniu svedčia o nedostatku rešpektu k dodržiavaniu právnych noriem u odsúdeného. Správania odsúdeného v minulosti neumožňuje vysloviť sa v prospech jeho novej prognózy, t. j. že by v prípade prepustenia viedol riadny život na slobode. Pritom jeho resocializačná prognóza je nepriaznivá pre vysoké riziko recidívy (podľa hodnotenia ústavu). Hoci riaditeľ ústavu navrhol jeho podmiennečné prepustenie týmto návrhom nie je súd vôbec viazaný a sám nezávisle vyhodnocuje splnenie zákonných podmienok. Z uvedeného dôvodu má prvostupňový súd obavu, že aj v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, odsúdený nebude viesť riadny život, keďže predchádzajúce miernejšie formy potrestania, nemali na odsúdeného žiadny pozitívny vplyv. Jeho zjavné protiprávne konanie počas pobytu na slobode v čase, kedy sa zjavne výchovný účel trestu nespojeného s odňatím slobody minul účinkom, a zároveň potreba pokračovať v procese resocializácie, tak aby sa jej riziko minimalizovala resp. vylúčilo, neumožňujú súdu dospieť k záveru, že od neho možno očakávať vedenie riadneho života v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu. Za takýchto

okolností preto súd konštatuje, že riziko recidívy u odsúdeného nie je eliminované. Prvostupňový súd preto zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len ďalším výkonom uloženého trestu odňatia slobody.

12. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

13. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, aj sťažnostný súd je toho názoru, že skutočnosti preukázané vykonaným dokazovaním neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, sú vecne správne, pokiaľ ide o splnenie formálnych podmienok (výkonu potrebnej časti trestu), tieto považuje sťažnostný súd za relevantné a rozhodujúce pre vyvodenie záveru o splnení formálnych podmienok. Nad rámec uvedeného je nutné dodať, že splnenie formálnych podmienok ani žiadna zo strán nenamieta.

14. Sťažnostný súd v sťažnostnom konaní prihliadol na časový odstup od konania verejného zasadnutia na prvostupňovom súde a dopytoval ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou so žiadosťou o aktualizáciu hodnotenia. Dňa 03.02.2026 bolo tunajšiemu súdu doručené aktualizované hodnotenie správania odsúdeného, z ktorého vyplýva nasledovné (skrátene):

„Odsúdený A. B., bol dňa 26.03.2024 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav“) na ďalší výkon trestu. Po týždennom pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený na oddiel s diferenciačnou skupinou „B“, kde je umiestnený doposiaľ. Menovaný bol dodaný dňa 27.08.2020 do výkonu väzby do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav Leopoldov“). Správanie a vystupovanie menovaného počas výkonu väzby a následného krátkeho výkonu trestu odňatia slobody v ústave Leopoldov bolo na požadovanej úrovni, až na jeden menej závažný prípad, ktorý bol avšak zaznamenaný počas dočasného premiestnenia v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín. V uvedenom prípade bol odsúdený opakovane upozornený na rešpektovanie zásad slušného správania a vystupovania voči personálu (správal sa arogantne, verbálne napádal personál, odmietol si nasadiť rúško). Pracovne zaradený nebol. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 14.09.2021 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce (ďalej len „ústav Želiezovce“) za účelom výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v ústave Želiezovce bolo zväčša na požadovanej úrovni. Príkazy a pokyny príslušníkov plnil. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snažil dodržiavať, až na jeden prípad, keď sa voči príslušníkovi správal arogantne, drzo a vyhrážal sa mu. V osobných veciach si udržiaval poriadok na požadovanej úrovni, zásady osobnej a kolektívnej hygieny mal osvojené. Vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie a počúval rozhlasové relácie. Do aktivít v zmysle ponukového listu kultúrno-osvetovej činnosti sa sporadicky zapájal. Pracovne bol krátko zaradený od 21.09.2021 do 25.10.2021 na pracovisku v ústave s dozorom Euroobuv, vyradený bol zo zdravotných dôvodov. Následne už počas umiestnenia v ústave Želiezovce nebol zaradený na žiadne pracovisko z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí vzhľadom na jeho zdravotný stav. Podľa potreby a určenia bol zapájaný do výkonu činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, v tomto smere bez negatívnych poznatkov. Počas výkonu trestu v ústave Želiezovce bol jedenkrát disciplinárne odmenený, a to dňa 08.02.2024 pochvalou za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení činností súvisiacich so všeobecným rozvojom osobnosti odsúdeného. Disciplinárne potrestaný bol jedenkrát, a to dňa 17.04.2023 celodenným umiestnením do uzatvoreného oddielu za už vyššie spomenuté drzé a arogantné správanie voči príslušníkovi zboru. Disciplinárny trest mu bol zahladený dňa 28.08.2023. V ústave Želiezovce bolo konštatované, že odsúdený čiastočne plnil stanovené ciele programu zaobchádzania. Uznesením Okresného súdu Levice zo dňa 07.03.2024, vedeného pod spisovou značkou 4Nt/106/2023, bol odsúdený preradený na ďalší výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Počas umiestnenia v tunajšom ústave nebolo spočiatku jeho správanie na požadovanej úrovni, keď sa správal arogantne a nátlakovo voči príslušníkovi a keď sa pokúsil odoslať list s už použitou známkom. Následne sa však jeho správanie stabilizovalo a od mája 2024 je správanie a vystupovanie menovaného na požadovanej úrovni, bez negatívnych poznatkov. Ústavný poriadok a časový rozvrh dňa dodržiava, príkazy a nariadenia príslušníkov plní a rešpektuje. V kolektíve odsúdených konfliktné situácie nevyvoláva. Osobnú a kolektívnu hygienu i ústrojovú disciplínu dodržiava, dbá o svoj zovňajšok a v osobných veciach si udržiava náležitý poriadok. Z radov odsúdených zastáva od 17.06.2025 funkciu vedúceho izby, aktuálne bez negatívnych poznatkov. Doposiaľ nebol v

tunajšom ústave disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Počas výkonu trestu neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. Voľný čas trávi sledovaním televízneho vysielania, počúvaním rozhlasu, čítaním dostupnej literatúry, hraním spoločenských hier a zúčastňuje sa aj vychádzok. Zo športov občas individuálne posilňuje a hráva stolný tenis. Do akcií organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zapája. Voľný čas využíva v rámci svojich možností a záujmov zmysluplne. Odsúdený nebol v tunajšom ústave zaradený na žiadne pracovisko z dôvodu nedostatku vhodných pracovných príležitostí vzhľadom na jeho zdravotný stav. Podľa potreby a určenia je zapájaný do výkonu činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného v oblasti udržiavania čistoty a upravenosti ubytovacích a spoločných priestorov ústavu, v tomto smere bez negatívnych poznatkov. Odsúdený bol vychovávaný v úplnej rodine, pričom bol v istých obdobiach svojho detstva umiestnený v diagnostickom centre, reedukačnom centre a liečebno-výchovnom sanatóriu. Otec: F. B. - nebohý, matka: G. B., H. G.. Má dvoch vlastných súrodencov a jedného nevlastného súrodenca. Po absolvovaní základnej školy ďalej vo vzdelávaní pokračoval na strednom odbornom učilišti v odbore maliar, štúdium však z dôvodu výkonu trestu nedokončil. V neskoršom čase však absolvoval kurz v odbore kuchár-mäsiar. Počas života sa živil zväčša brigádnickou formou ako pomocný kuchár, mäsiar alebo manipulačný pracovník na stavbe. V ostatných obdobiach údajne pracoval pre Bratislavskú parkovaciu službu ako dozor na parkovisku. Menovaný je slobodný, s dvomi bývalými partnerkami má toho času dve už dospelé deti, na ktoré si vyživovaciu povinnosť nehlásil. Kontakt udržiava najmä s matkou, bratom a kmotrom formou korešpondencie a telefonovania. Matka ho v minulosti aj jedenkrát navštívila. V pravidelnom písomnom kontakte je aj s viacerými inštitúciami. Pred dodaním do výkonu väzby býval na adrese I. X, J.. Po prepustení z výkonu trestu plánuje ísť bývať k matke na adresu trvalého pobytu D. XX, E.. V súčasnosti nie je voči menovanému v pedagogickej dokumentácii evidované ďalšie trestné stíhanie. Trestná minulosť odsúdeného, vid'. skrátený výpis klienta."

15. Sťažnostný súd konštatuje, že pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, z aktualizovaného hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody nevyplývajú skutočnosti, ktoré by svedčali o dlhodobom a trvalom polepšení odsúdeného a to aj napriek faktu, že odsúdeného správanie vo výkone trestu nemožno označiť za výsostne negatívne. V prípade osoby odsúdeného však v správaní tohto sú evidované viaceré významné nedostatky, ktoré aj sťažnostný súd vedú k záveru, že správanie odsúdeného nenasvedčuje jeho polepšeniu. Správanie odsúdeného vzhľadom na uvedené nie je možné označiť ako nadpriemerné, keďže pri osobe odsúdeného nestačí iba absencia nedostatkov, skúma sa proces polepšenia, kde plnenie povinností je len jedným z uvedených atribútov. V správaní odsúdeného sú však prítomné negatívne aspekty, keď odsúdený počas výkonu väzby a nasledujúceho trestu odňatia slobody porušil počas pobytu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených zásady slušného správania (arogantné správanie, verbálne napádanie personálu, odmietnutie rúška). Správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu v ústave Želiezovce bolo taktiež len zväčša na požadovanej úrovni - príkazy a pokyny príslušníkov plnil, ústavný poriadok a časový rozvrh dňa sa snažil dodržiavať, až na jeden prípad, keď sa voči príslušníkovi správal arogantne, drzo a vyhrážal sa mu. V uvedenom ústave má odsúdený jednu odmenu, disciplinárny trest za vyššie spomenuté previnenia má zahladený (v zmysle hodnotenia bolo konštatované, že už v ústave Želiezovce odsúdený čiastočne plnil stanovené ciele programu zaobchádzania a bol následne preradený do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia). Následne po premiestnení do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou počas umiestnenia v ústave nebolo spočiatku jeho správanie na požadovanej úrovni, keď sa správal arogantne a nátlakovo voči príslušníkovi a keď sa pokúsil odoslať list s už použitou známkou, pričom následne sa jeho správanie stabilizovalo a od mája 2024 je správanie a vystupovanie v zmysle hodnotenia riaditeľa ÚVTOS na požadovanej úrovni, bez negatívnych poznatkov, preto možno súhlasiť s prvostupňovým súdom, že u odsúdeného nejde o trvalú zmenu jeho dlhodobého osobnostného nastavenia.

16. Pri osobe odsúdeného je nutné trvať na vyvinutí patričnej iniciatívy a snahy po náprave, ktorá u odsúdeného nie je preukázateľne dlhodobo prítomná v dostatočnej forme. Ak odsúdený nevyvíja dostatočne aktívnu snahu po náprave, ktorá by mala aj reálny odraz v jeho správaní a konaní, nie je možné konštatovať splnenie podmienky polepšenia. Ak odsúdený len dodržiava pravidlá výkonu trestu, čo je ale elementárna povinnosť každého väzňa, nie je to samé osebe dôvod konštatovať splnenie tejto materiálnej podmienky (t.j. polepšenia). Pokiaľ odsúdený vo svojej sťažnosti zdôrazňuje svoje dobré správanie vo výkone trestu odňatia slobody, sťažnostný súd poukazuje na to, že odsúdený je povinný plniť povinnosti a nariadenia, ktoré sú mu v rámci výkonu trestu odňatia slobody uložené. Pokiaľ teda zdôrazňuje, že si plnil povinnosti, ktoré mu boli uložené, nie je toto možné zamieňať s kategóriou polepšenia, ktorú má na mysli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Inú kvalitu, ktorá by svedčala o polepšení sa, by malo také jeho správanie, ktoré by vyústilo do absencie negatívnych poznatkov a udelenia patričného počtu disciplinárnych odmien. Odsúdený má aktuálne vykázanú jednu

disciplinárnu odmenu, pričom uložené tresty má zahladené. Výkon trestu po prepustení z väzby nastúpil 03.08.2021 a následne mu bol (bez prepustenia na slobodu) uložený súhrnný trest, ktorý vykonáva aj v súčasnosti. Odsúdený má teda za obdobia cca 4,5 roka po nástupe do výkonu trestu evidovanú len jednu disciplinárnu odmenu, čo je neprimerane nízky počet aj po zohľadnení faktu, že odsúdený je zdravotne znevýhodnený (uvedené vyplýva aj z vyjadrenia odsúdeného aj z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS). Navyše odsúdený nie je osobou, ktorá by sa nachádzala vo výkone trestu po prvýkrát, pričom tento fakt u jeho osoby nemožno zohľadniť ako limitujúce kritérium v tom smere, že by samé o sebe sťažovalo jeho podmienené prepustenie, na druhej strane ale objektívne znamená, že odsúdený neprišiel do kontaktu s požiadavkou plnenia svojich povinností v prostredia obmedzenej slobody po prvýkrát, preto je logicky odôvodniteľný záver, že si týchto povinností musel byť vedomý. Napriek uvedenému nie sú pri jeho osobe evidované ďalšie disciplinárne odmeny (najmä za inú ako pracovnú činnosť) hoci výkon trestu nastúpil už 03.08.2021.

17. Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aj tu sťažnostný súd dospel k rovnakému názoru ako prvostupňový súd. Odsúdený v zásade poukazuje na vlastné polepšenie, na druhej strane sčasti popiera spáchanie stíhanej trestnej činnosti, čo ale nie je nevyhnutným predpokladom jeho podmieneného prepustenia.

18. Treba však kategoricky odmietnuť námietku odsúdeného spočívajúcu v nemožnosti zohľadnenia jeho trestnej minulosti. Sťažnostný súd zdôrazňuje, že v konaní o podmienenom prepustení odsúdeného je nutné zohľadniť osobu odsúdeného ako celok, pričom je nutné prihliadnuť aj na tie odsúdenia, v rozsahu ktorých sa na odsúdeného hľadí ako kedy nebol odsúdený, nakoľko takáto skutočnosť neznamená, že by sa na odsúdeného malo hľadieť tak, ako keby sa skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený, vôbec nestal. Zákon totiž ustanovuje len fikciu neodsúdenia páchatel'a v dôsledku zahľadnenia odsúdenia, nie teda fikciu, že sa nestal skutok, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Inak povedané, zahladením odsúdenia, alebo zákonnou fikciou neodsúdenia právne zaniká iba skutočnosť odsúdenia za trestný čin, ale nie aj sama skutočnosť, že páchatel' spáchal trestný čin (R 71/1975). Fikcia zahľadnenia odsúdenia nebráni tomu, aby súd pri hodnotení možnosti nápravy prihliadol na skutočnosť, že páchatel' už v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery z hľadiska jeho sklonu k trestnej činnosti a jeho vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným Trestným zákonom, možností jeho nápravy a podobne (R 10/1974). Uvedené sa týka aj odsúdení zahladených nielen priamo zo zákona, ale aj formou súdneho rozhodnutia na návrh odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného preto nemá byť jediným zohľadňovaným faktorom v konaní o podmienenom prepustení, čo však v predmetnom konaní rozhodne nie je.

19. Odsúdeného možno teda nepochybne označiť za špeciálneho recidivistu vo vzťahu k majetkovej trestnej činnosti (12 jeho skorších odsúdení má minimálne sčasti tento charakter), pričom má vykázané opakované odsúdenia za skutky násilnej povahy (prečin nebezpečného vyhrážania, zločin lúpeže), ale aj za skutky mravnostnej povahy (trestný čin pohlavného zneužívania a zločin ohrozovania vírusom ľudskej imunodeficiencie). Odsúdený navyše v minulosti bol podmienené prepustený dňa 13.06.2001, uznesením prvostupňového súdu, sp. zn.: 2PP/193/2001 a napriek faktu, že sa následne osvedčil, má vykázaných ďalších 12 odsúdení, aj za závažnú trestnú činnosť. Žiada sa dodať, že odsúdený strávil doposiaľ v zmysle odpisu registra trestov vo výkone viacerých trestov značnú časť svojho života (cca 15 rokov), pričom bol opakovane umiestňovaný do výkonov trestu za skutky spáchané po skorších prepusteniach. Záver prvostupňového súdu o potrebe premeny skôr uložených podmienených trestov, je v danom smere nepresný, odsúdenému boli rušené podmienené tresty primárne titulom uloženia súhrnných trestov. Aj sťažnostný súd ale zastáva názor, že zmena spočívajúca v zlepšení správania odsúdeného v prípade pobytu ÚVTOS má len charakter vonkajšieho prispôsobenia, nie zmeny hodnotového nastavenia, pričom ani správanie odsúdeného nie je možné označiť ako nadpriemerné, vzhľadom na opakovaný výskyt problémov so správaním, resp. s rešpektovaním autorít (viď bod 12 – obsah aktualizovaného hodnotenia), hoci s tendenciou čiastočnej nápravy v ostatnom období.

20. Sťažnostný súd má tiež za to, že pri hodnotení odsúdeného je nutné zohľadniť stredné riziko recidívy trestnej činnosti a menej priaznivú resocializačnú prognózu v zmysle hodnotenia riaditeľa ÚVTOS (tento záver vyplynul zo skoršieho hodnotenia a doposiaľ nebol modifikovaný). Ak riaditeľ ÚVTOS odporúča podmienené prepustenie odsúdeného s dohľadom, tak je k tomuto nutné uviesť, že v prvom rade ide o odporúčanie, ktoré je nutné zohľadniť, ale nie preceniť, keďže posúdenie splnenia podmienok na podmienené prepustenie je otázkou úvahy konajúcich súdov, pričom aj sťažnostný súd je toho názoru, že u odsúdeného nie je možné konštatovať polepšenie a na podklade tohto ani predpoklad vedenia ďalšieho riadneho života. Žiada sa dodať, že samotný návrh riaditeľa ÚVTOS na prepustenie odsúdeného s dohľadom je nedôvodný aj preto, že u odsúdeného nie je možné očakávať dosiahnutie účelu dohľadu probačného a mediáčného úradníka, aj pre zistený problém odsúdeného s rešpektovaním

autorít, ktorý vyplýva nielen z trestov uložených odsúdenému počas pobytu v ÚVV a ÚVTOS (o zahľadení ktorých platí rovnaký záver, ako o zahľadení odsúdení – viď bod 17), ale tiež z faktu, že odsúdený bol doposiaľ 4-krát odsúdený za marenie výkonu úradného rozhodnutia, teda pôsobenie dohľadových mechanizmov pri jeho osobe v podmienkach slobody (aj obmedzenej slobody) je značne limitované .

21. Odsúdený namieta nesprávnosť trestu, resp. vady procesu jeho uloženia, túto skutočnosť však nie sú oprávnené posudzovať sudy konajúce o jeho žiadosti o podmienené prepustenie. Vady uvádzané odsúdeným je možné zohľadniť iba v procese konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch, pričom konanie o podmiennečnom prepustení odsúdeného takýto charakter nemá. Pokiaľ odsúdený namietal zaujatosť sudcu prvostupňového súdu, na uvedené procesne správne zareagoval samosudca prvostupňového súdu, keďže návrh vyhodnotil ako založený na iných dôvodoch ako predpokladá ustanovenie § 31 ods. 1 Trestného zákona. Žiada sa dodať, že argumentácia odsúdeného je v tomto smere založená na jeho subjektívnych pocitoch z postupu prvostupňového súdu, ktoré nemôžu znamenať vylúčenie sudcu prvostupňového súdu, rovnako ako namietaná zaujatosť sťažnostného súdu z dôvodu skoršieho rozhodnutia o trestnej veci odsúdeného (v inom konaní o odvolaní odsúdeného, v jednej zo skorších trestných vecí odsúdeného).

22. Ak odsúdený argumentuje, že prvostupňový súd mal v jeho prospech nepriaznivo rozhodnúť z dôvodu tvrdeného porušenia zákona a zaujatosti, v tomto smere ide o názor odsúdeného, ktorý je však nateraz neodôvodnený. Rovnako argument o údajnej korupcii je založený len na subjektívnom pociťovaní odsúdeného a tento nie je možno v konaní zohľadniť.

23. Pri osobe odsúdeného nie je teda osvedčené, že malo prísť k splneniu prevýchovného účelu trestu, nakoľko jeho správanie vo výkone trestu je podľa názoru sťažnostného súdu len prejavom prispôsobenia sa podmienkam ÚVTOS a samé osebe nespĺňa požiadavku prevýchovy odsúdeného. V prípade odsúdeného súd nateraz nezistil splnenie predpokladov vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu.

24. U odsúdeného možno teda v prípade žiadosti o pozitívne rozhodnutie o podmiennečnom prepustení vyžadovať, aby odstránením nedostatkov preukázal dlhodobé a trvalé polepšenie ako predpoklad pre vedenie riadneho života po výkone trestu odňatia slobody. Tomuto účelu môže pomôcť aj preukázanie možnosti pobytu odsúdeného, resp. možnosti získania legálneho majetkového príjmu (ak odsúdený argumentuje možnosťou priznania invalidného dôchodku, pričom z tejto nie je plne vylúčený ani počas pobytu v ÚVTOS). V aktuálnej situácii je riziko opätovného zlyhania odsúdeného v prípade jeho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody neprimerane vysoké.

25. Z vyššie uvedeného vyplýva, že sťažnostný súd nemá za splnenú ani jednu z materiálnych podmienok, ktoré vyžaduje Trestný zákon na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Preto je výrok napadnutého uznesenia správny a zákonný a sťažnosť odsúdeného je potrebné vyhodnotiť v celom rozsahu ako nedôvodnú. Preto rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.